

i osobně, umocněný život. Obšťastňuje více do hloubky, rychleji stravuje. Zarývá do tváře svého služebníka stopy imaginárních dobrodružství ducha, a dokonce i v klášterním tichu vnější existence bývají jeho důsledkem změkčilost, přecitlivělost, únava a zvědavost nervů, k jakým dochází během života plného divokých vášní a požitků jen zřídka.

Třetí kapitola

Několik záležitostí světské i literární povahy zdrželo Aschenbacha toužícího cestovat ještě asi dva týdny po oné procházce v Mnichově. Konečně vydal pokyn, aby byl jeho venkovský dům do čtyř týdnů připraven k nastěhování, a jednoho dne v druhé polovině května odjel nočním vlakem do Terstu. Zde strávil pouze čtyřadvacet hodin a dalšího rána nasedl na loď do Puly.

Hledal něco cizokrajného, nezátíženého vztahy, čeho by se však dalo rychle dosáhnout, a tak se ubytoval na jednom už po léta vyhlášeném jadranském ostrově nedaleko istrijského pobřeží. Místní obyvatelé v pestrých otrhaných šatech mluvili naprosto cizí řečí a tam, kde se nabízel výhled na otevřené moře, skvělo se překrásné a útesy rozeklané pobřeží. Avšak déšť a těžký vzduch, stejně jako malosvětsky uzavřená rakouská hotelová společnost a nedostatek toho poklidného a niterného vztahu k moři, který umožňují navázat pouze mírné písčité pláže, jej dráždily a nedopřály mu pocit, že dospěl na místo svého určení. Zneklidňovalo ho jakési nejasné vnitřní pnutí, studoval